

Sed his paulisper ad sanctam vestram memoriam, Patres, & reverendi Dei Ministri, reducetis, nobis videtur, ut primum causa Theoberga Reginæ, quæ primùm leſa est, & olim ad hanc Sedem Apostolicam veniens, sicut scitis, inter alia cum juramento dicebat, quod ante inter Paganos aufugeret, quām faciem Lotharii gloriſi Regis videret. Certe niſi, ut aſtimamus, timorem mortis illa pavereret, hoc nullatenus ex ore ſuo proferret. Vos autem, quos Dei gratia medicos animarum fecit, juxta qualitatē morborum medicamina languentibus adhibete. Nos verò innutiles, & omnium veſtrū minimi conſiderationē veſtrā ſequi parati ſumus; fed de juſticio Sedis Apostolicæ, ipſius Beati Papæ Gelafii inhibiti ſententiā, retractare non audeamus. Jam verò ſi ita placet, ea, quæ ipſa ſedes judicavit, quod vix ſinē diſcrimine fieri potest, retractet. Potestas enim illi à ſubditis non admittitur. Videat tamen quæ faciat, ne in Divino juſticio coram ſummo Deo, qui omnium potestatum jura gubernat, & cunctis ſeculis dominatur, diſtriſtam rationem ponat. Porro ſi quis nos cogere conans, ad Sedis Apostolicā retractandum juſticiū unanimitatē noſtrā commoverit, prævideat, unde cauſa prævaricationis ſumat exordium, & quō finis conuoluo dirigat curſum. Nos enim petimus, & humiliter ſuggerendo precamur, ac per omnes Dei virtutes, quantum poſſumus, adjuramus, ut ſi placet de Sedis Apostolicā juſticio retractari, & quod inhibitum eſt juſtari, hoc agatur conſilio & traſtatu non ſolum noſtrorum, ſed etiam iſtorum Regnorum Epifcoporum, nec non &, ſi fieri potest, Orientalium utcumque Antiftitum, ubi ſceleſtra, quorum ultio falſo injuſta dicitur (pro dolor!) fuit adiſſa. Rurſum petimus & humiliter obſecramus, ut ſuggeratur piissimo noſtro Imperatori, Deique cultori, & Ecclesiæ Christi tutori, ut ſicut progenitores ejus Christianissimi & Orthodoxi imperatores fuere, & ipſe illorum veſtigium ſequens Christi Ecclesiæ (Deo gratias) honorem ampliavit & decus; ita Romanam Eccleſiam caput omnium, cuius eſt defenſor & advocator, defendant, exaltet, & protegat, & in aliquod præcipitum noſtrum quamquam mergi permittat; quatenus ſempiterna laus & gloria, ſimulque copioſiſſimæ merces illi diuinitus augmentetur. Suggeratur etiam illi, & ab eis Majestate flexo poplite poſtuletur, ut ſollicitè perſcrutari debeat, qui ſint illi, qui luſta corporum, an qui penitus luſta animarum querant, & ſui corporis in columitatem velint. Potius nos audiat ſalubria ſuggerentes, quām alios unum horum tantummodo ſuadentes. Præcipue quum nos non noſtra, fed ea, quæ ſunt Iefu Christi, queramus; & pro ſalute, ſtati, & exaltatione totius ſui Imperii ſempiternum ac immenſum Imperatorem momentaneis precibus imploremus.

Auctoritatē autem Antiocheni Concilii, quæ inter cetera noſtræ ſuffragatur ſuggeſtioni, ecce ſubjecimus, nam ejuſdem Concilii Capitulo duodecimo definitum eſt: *Si quis à proprio Epifcopo Presbyter, aut Diaconus, aut à Synodo fuerit Epifcopus fortè dannatus, & Imperatoris auribus moleſtus exiſterit, oportet ad maius Epifcoporum converti Concilium, & que putaverim habere juſta, plurimis Epifcopis ſuggerant, eorumque diſcuſſiones ac judicia præſtolentur. Si verò haec paruipendentes moleſti fuerint Imperatori, hos nulla venia digna eſſe, nec locum ſatisfactionis habere, nec ſpem futuræ reſtitutionis penitus opperiri.* Poſtremo jam, quia compellimur, & à Sedis Apostolicæ maiores auctoritate atq; juſticio ad minorem, quod non debet fieri, proclamatūr, habemus alias auctoritates, quæ nos ſinē omnium Epifcoporum tam Orientalium ſciliſt, quām Occidentalium, quos diximus, præſentia de his aliiquid examinare non ſtatuunt. Denique jam fatus Sanctus Cyprianus Carthaginensis Epifcopus in Epiftola ad Plebem de quinque Presbyteris ait: *Placuit tam nobis, quām Confessoribus, & Clericis urbis, item universis Epifcopis nunc in noſtra provinčia vel trans mare conſtitutis, ut nihil innovetur circa Lapsorum cauſam, niſi omnes in unum conuenirimus.* Et iterum in alia Epiftola: *Audiant, inquiens, quoſo patienter conſilium noſtrum, expellent regreſſionem noſtram, ut, cum ad vos per Dei misericordiam venerimus, convocatis Coepiscopis pluribus, ſecundum Domini disciplinam & Confessorum præſentiam, veſtram quoque ſentientiam, Beatorum Martyrum literas & deſideria examinare poſsimus.* Hęc igitur propter improbitatem quorundam ſub brevitate tranſcurrimus, ne noſtrum auditum miſericordia tantum janui claudere velle dicamur, cum ne- mo neſciat ſanum ſapiens, nec etiam Guntharium & Zacharium lateat, quod ad illicita compellimur, & ad Eccleſiæ leſionem prohibita contingere cogimur. Juſdicatum eſt enim juſte de illis, & per Sedem Apostolicam, ubi totius juſticiū ſumma potestas eſt & auctoritas, de his exiſtar deliberatum, a quo nemo eſt appellare permiſſus; de cujus juſticio retractari non licet; cujus ſententia debet fine tenus inſolubilis permanere, ſi Christianitatis vigorem & opus quis non coepit coneulcare. Porro ſi in mundanis quilibet ſuſpectum habeat Juſdicem, præſentiam Ducis requirit; ſi Ducem ſuſpectum habeat, Praefidem adit; ſi & ipſum ſuſpectum habeat ad Imperatorem, a quo jam non eſt appellandum, recurrit: quanto magis in Eccleſiaſtis id obſervandum eſt, ut ſi aliquis juſdicitur ab inferioribus, debeat ad ſublimioris Sedis, hoc eſt Apostolicæ juſticiū proclamare? Ab illa autem juſdicitus qualiter ad inferiores debeat proclamare, nullis exemplis, nullis judiciis, nullis legibus, nullisque Traditionibus omnino reperimus.